

Hallo lieve mensen.

Och, och, waar blijft de tijd?...

We zijn al weer toe aan de vakantie-bijlage voor m'n blog.

Eerst even vertellen, dat ik vanmiddag, 11 juni 2024, twee dames op bezoek heb gehad, die werken voor de Peel Gemeenten.

Ik had eerder al eens doorgegeven, dat ik een bezoek wel op prijs zou stellen.

Nou: ik ben er wijzer van geworden en we hebben ook genoeglijk gebabbeld bij 'n kopje koffie.

Je praat dan over van alles en nog wat, te maken hebbende met 'het ouder worden'. Dat is nooit weg hè.

Een klein beetje 'brainstormen'. Ik weet nu ook zeker, dat ik er goed aan doe gewoon hier lekker te blijven wonen, in m'n oude vertrouwde huisje, waar ik samen met mijn manneke 48 jaar heel fijn en gelukkig heb gewoond.

(Daarvoor hebben we ook nog 5 jaar in Eindhoven gewoond op een étage-woning.)

Wat is het dan mooi om daar dan te blijven wonen, met alle mooie herinneringen aan alles wat je daar samen hebt beleefd...kind gekregen...dat kind zien opgroeien, de kleinkinderen er fijn zien spelen...

Ik sla heel veel op in m'n hoofd en kan dan al die leuke en mooie gebeurtenissen zó weer voor m'n ogen toveren, alsof het gisteren gebeurd is.

Maar de dames hadden wel tips voor me. Wat ik zeker zal gaan doen:

Sociale alarmering. Op die manier kan ik dag en nacht hulp inroepen!

Dat is toch wel belangrijk als je als tachtigjarige alleen woont.

Trouwens: een van die dames kijkt iedere maand mijn blog!

Dat vond ik toch wel héél leuk, om te horen.

Eigenlijk zou vandaag mijn tuinman komen om de heg te snoeien in de achtertuin. Die is, met al die regen, zó gegroeid. Maar ik had hem gisteravond afgebeld: er werd zoveel regen verwacht voor vandaag. En ik wil niet dat die man in de regen moet staan...

Nou, wat een regen hebben we gezien vandaag: je kon de druppels bijna tellen... maar hopen, dat de weergoden ons volgende week woensdag goed gezind zijn en het snoeiwerk kan doorgaan. Dan is er weer een karweitje 'plat'.

Zo heb ik veel mensen om me heen die me met van alles en nog wat helpen.

De timmerman woont aan de overkant, er is geen deur meer die hier klemt!

Telefoons deden het niet meer... Achterbuurman twee keer mee geweest naar de K.P.N.-winkel in Helmond. Huistelefoon heb ik een nieuwe gekocht. En de g.s.m. doet het weer.

Ook iemand die twee keer met me naar de Biezen is geweest enkele weken geleden. Zo had Tonny al het zomergoed weer in huis.

De achtertuin heb ik zelf beplant, de voortuin heeft m'n hulp gedaan.
Fijn alles weer aan de kant.

Ja, ik ben echt dankbaar voor alle hulp die ik krijg.
Helpende handen, op allerlei manieren toegestoken, maken het leven voor een
alleenstaande, zoveel beter en mooier!
Lieve mensen: Dank jullie wel voor alle hulp!
Ook dankzij jullie kan ik het hier zo goed uithouden!
En alle kleine kinderen in mijn buurt: dankzij hen blijf ik me nog aardig 'jong'
voelen. En zeker als er een 6-jarig buurjongetje tegen je zegt: 'Tonny, ik hou
heel veel van jou!'. Dan smelt je toch helemaal...

'k Ben m'n oude gedichtenschriften weer eens ingedoken.
'k Dacht me te herinneren, daar nog een mooi gedicht in te hebben staan, wat
wel mooi past bij deze 'vakantie-editie'.

Ik wens iedereen 'n paar hele mooie maanden toe.
Met mooie zonnige dagen, ze hoeven wat mij betreft niet warmer dan 25
graden te worden. Dan kunnen we nog aardig 'uit de voeten'.
Als het 30 graden is, liggen we 'plat'. Komt er niets meer uit onze handen. Voor
mensen die nog echt op vakantie gaan: Geniet er heerlijk van, zodat u alle
mooie herinneringen op kunt halen als u weer thuis bent.

Warme groetjes van Tonny Jacobs-Pothof.

ZINGELING.

Zingeling ging door het bosch,
over naalden, over mos;
langs de stammen naar de wijde
Loverwoningen klom hij blijde,
maakte er alle keeltjes los:
Zingeling ging door het bosch.

Zingeling liep langs het veld:
zette er stapjes, ongeteld,
alle kevertjes op den akker
-heisa-hopsa- riep hij wakker.
Alle kwamen toegesneld:
Zingeling liep langs het veld.

Zingeling zat op het duin,
In den groenen pluimentuin.
Over thijm en eglantieren
liet hij bieken en torretjes zwieren:
't Gonsde er druk langs dal en kruin:
Zingeling zat op het duin.

Zingeling trok langs de zee:
sneeuwen meeuwen zweefden mee,
over 't spelend golfjes-dansen
liet hij zijn guitige oogjes glanzen;
alle golfjes lachten mee:
Zingeling trok langs de zee.

Lucht en bosschen, duin en veld
hebben van Zingeling verteld
oov'ral waar hij kwam getogen,
vrolijke wijsjes en deuntjes vlogen,
mooie kleuren, naar 't hem bevalt,
hebben de bloemen uitgestald.

Al wat vleug'len droeg of benen
repte zich achter zijn blijheid henen.
Heel uit dorp en stad, bij hopen
kwamen de kinderen aangelopen:
mondjes snappende, schoentjes klappende,

't joelen en draven wèl gewend:
onder de drukken de drukste bent!

Zingeling kuste hun kopjes-rond
Zingeling zoende hun zingende mond.
Heisa-hopsa! Langs veld en wegen
was 't één fladd'rend jubelbewegen,
alsof 't heele wereldrond
in lichterlaaie blijheid stond.
Zingeling, de lustige klant
trok met zijn stoet door 't Lenteland.

Marie Boddaert.

P.S. Het is geschreven in 't oud-hollands!
Tekst is na te lezen en op te zoeken in Google.